

พระราชบัญญัติว่าด้วยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ของประเทศนิวซีแลนด์ (Human Assisted Reproductive Technology Act: HART)*

ภรณ์ทร ปัญญานิช**

ความเป็นมาและความสำคัญของเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์

ในปัจจุบัน ปัญหาภาวะมีบุตรยากเป็นปัญหาที่ประเทศทั่วโลกกำลังประสบพบเจอ ทั้งด้วยสาเหตุมาจากการตั้งครรภ์ในคู่สมรสที่มีอายุมาก เนื่องจากค่านิยมในการแต่งงานที่ช้าลง หรือในบางคู่ที่แม้จะแต่งงานแล้วก็ยังไม่พร้อมสำหรับการมีบุตร หรือเมื่ออยากมีบุตรก็อายุมากเกินไปเสียแล้ว รวมถึงผู้ที่มีบุตรยากแม้ในวัยเจริญพันธุ์ นั้นส่งผลให้ปัญหาภาวะมีบุตรยากเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลโดยตรงต่ออัตราการเกิดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่อัตราผู้สูงอายุก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่นกัน ส่งผลให้เกิดช่องว่างของวัยทำงานซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ในการขับเคลื่อนประเทศที่สำคัญที่สุด

ในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันได้เพิ่มขีดความสามารถของมนุษย์ไปอย่างมากและอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่เป็นไปไม่ได้มีน้อยลงเรื่อย ๆ ด้วยความช่วยเหลือจากเทคโนโลยีล้ำสมัย และเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว มนุษย์จึงต้องอาศัยเทคโนโลยีและเครื่องมือทางการแพทย์เข้ามาช่วยแก้ไขปัญหาภาวะมีบุตรยาก หรือที่เรารู้จักกันในชื่อว่า “เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์” ซึ่งถือว่าเป็นเทคโนโลยีที่สามารถช่วยบุคคลผู้ที่มีภาวะการมีบุตรยากได้ดี โดยมีวิธีการรักษาผู้ที่มีบุตรยากหลากหลายแบบด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาเหตุของการมีบุตรยากของคู่สมรสแต่ละคู่ว่าต้นเหตุของการมีบุตรยากนั้นเกิดจากฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชาย หรืออาจเกิดจากทั้งสองฝ่าย ซึ่งจะมีวิธีการที่ต่างกันไป อาทิ การผสมเทียมโดยการฉีดอสุจิเข้าสู่โพรงมดลูกโดยตรง การทำกิฟท์ การทำอิกซี่ การปฏิสนธิภายนอกร่างกายหรือเด็กหลอดแก้ว หรือการตั้งครรภ์แทน^๑

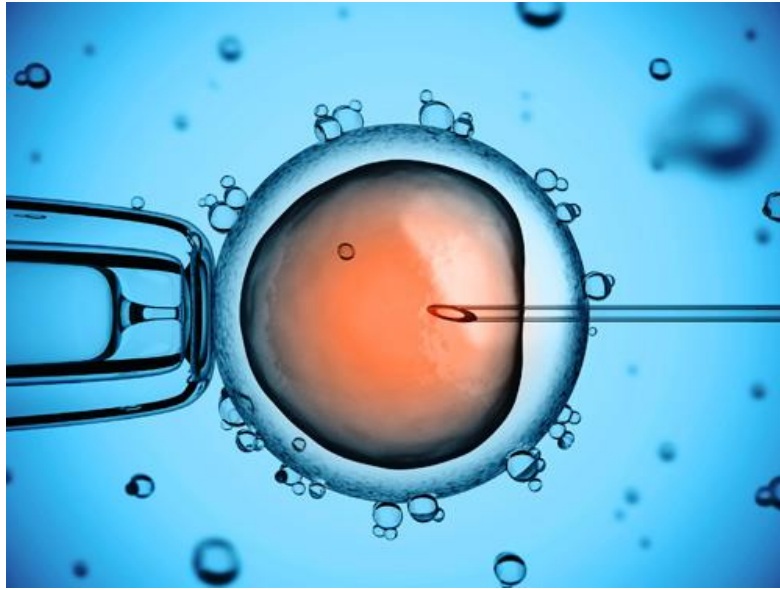
เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ (Assisted Reproductive Technology) แยกการมีเพศสัมพันธ์ออกจากความสามารถในการสืบพันธุ์ สร้างความหวังให้แก่คน รวมถึงกลุ่มที่มีความบกพร่องทางร่างกายจนไม่สามารถมีบุตรตามวิธีทางธรรมชาติได้ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยวิธีที่แตกต่างหลากหลาย ทำให้คนเหล่านั้นสามารถสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์แบบได้ตามที่พวกเขาปรารถนา^๒

* บทความประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗

** บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายค้นคว้าและเปรียบเทียบกฎหมาย กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ผศ.ดร.ธานี วรภัทร และคณะ. “ศึกษาและวิเคราะห์การบังคับใช้กฎหมายเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์” . สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก <https://www.dpu.ac.th/dpurdi/research/488>

^๒ บุณยราศรี เกิดโชค, “ปัญหาผลของสัญญาตั้งครรภ์แทนที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘,” (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,๒๕๕๙).

Assisted Reproductive Technology

ที่มา: <https://ignatius-sa.libguides.com/SciencesResearchGuides/ReproductiveTechnology>

ปัญหาภาวะมีบุตรยากในนิวซีแลนด์

ข้อมูลอย่างเป็นทางการเผยว่าอัตราการเจริญพันธุ์ของนิวซีแลนด์ลดลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เนื่องจากจำนวนการเกิดทั้งหมดที่ลดลง ทั้งนี้ หลายประเทศทั่วโลกก็พบว่าตัวเลขของอัตราการเกิดนี้ลดลง เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การศึกษา การทำงาน และการเข้าถึงการคุมกำเนิดที่ส่งผลให้ผู้หญิงมีลูกน้อยลง

ข้อมูลทางสถิติของนิวซีแลนด์ที่เผยแพร่เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ พบว่ามีทารกที่เกิดในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ น้อยลง ๑,๙๓๒ คน เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่น้อยที่สุดในรอบ ๒๐ ปี การลดลงของอัตราการเกิดนี้เกิดขึ้นแม้จำนวนผู้หญิงอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๔๙ ปีจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ให้กำเนิดเด็กส่วนใหญ่ก็ตาม

ด้วยการเกิดน้อยลงและจำนวนประชากรผู้หญิงที่มากขึ้น ส่งผลให้อัตราการเจริญพันธุ์และระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ที่ ๑.๕๖ คนต่อผู้หญิงหนึ่งคน ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ อัตราการเจริญพันธุ์อยู่ที่ ๑.๖๖ คิดเป็น ๒.๑ คนต่อผู้หญิงหนึ่งคน ซึ่งการเพิ่มประชากรเพื่อทดแทนจำนวนประชากรในระยะยาวเป็นสิ่งจำเป็น^๓

^๓The Guardian. “New Zealand’s fertility rate hits record low as births fall” . สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก <https://www.theguardian.com/world/2024/feb/19/new-zealands-fertility-rate-record-low-as-births-fall>

จากรายงานพบว่าร้อยละ ๒๕ ของชาวนิวซีแลนด์จะประสบปัญหาด้านการเจริญพันธุ์ นั้นหมายความว่าประชากร ๑ ใน ๔ ของนิวซีแลนด์ต้องประสบกับภาวะมีบุตรยาก

ภาวะมีบุตรยากในทางการแพทย์ หมายถึงการไม่มีการปฏิสนธิของตัวอ่อนหลังจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน หรือการที่ไม่สามารถตั้งครรภ์แม้จะได้รับความช่วยเหลือจากแพทย์มาเป็นเวลา ๑๒ เดือน และในผู้หญิงอายุ ๓๕ ปีขึ้นไปจะถือว่าเป็นผู้มีบุตรยากหลังจากได้รับความช่วยเหลือจากแพทย์มากกว่า ๙ เดือนแต่ยังไม่สามารถตั้งครรภ์ได้ และ ๖ เดือนสำหรับผู้หญิงที่อายุ ๔๐ ปีขึ้นไป

ภาวะมีบุตรยากมีสาเหตุมาจากชายและหญิงเท่า ๆ กัน ซึ่งในคู่รักที่มีบุตรยาก ปัญหามาจากเพศหญิงประมาณร้อยละ ๔๐ มาจากเพศชายประมาณร้อยละ ๔๐ และอีกร้อยละ ๒๐ ที่เหลือคือทั้งคู่มีปัญหาร่วมกันหรือไม่ทราบสาเหตุ^๔

วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ของประเทศนิวซีแลนด์

ประเทศนิวซีแลนด์ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ (Human Assisted Reproductive Technology Act: HART) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

(ก) เพื่อคงไว้ซึ่งประสิทธิภาพของเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ ขั้นตอนที่กำหนด และการวิจัยการเจริญพันธุ์ของมนุษย์ทั้งสำหรับปัจเจกชนและสังคมโดยทั่วไป โดยใช้มาตรการที่เหมาะสมในการคุ้มครองและส่งเสริมสุขภาพ ความปลอดภัย ศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสตรีและเด็ก

(ข) เพื่อห้ามมิให้เกิดการใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ที่ไม่เป็นที่ยอมรับและการวิจัยการเจริญพันธุ์ของมนุษย์ที่ไม่เป็นที่ยอมรับ

(ค) เพื่อห้ามการประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ของมนุษย์

(ง) เพื่อจัดให้มีกรอบการทำงานที่แข็งแกร่งและยืดหยุ่นสำหรับการควบคุม รวมถึงการขึ้นทะเบียนการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์และการดำเนินการวิจัยด้านการเจริญพันธุ์ของมนุษย์

^๔Insight Endometriosis Organization. “FERTILITY AND ENDOMETRIOSIS IN NEWZEALAND INFORMATION GUIDE” . สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก https://www.insightendometriosis.org.nz/_files/ugd/834000_b2a78bed1086441fae6faa514d776927.pdf?index=true

(จ) ห้ามมิให้ดำเนินการตามขั้นตอนของเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์นอกเหนือจากขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดหรือดำเนินการวิจัยเรื่องการเจริญพันธุ์ของมนุษย์โดยมิได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรม

(ฉ) เพื่อสร้างระบบการเก็บข้อมูลที่ครอบคลุมเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ที่เกิดมาจากเอ็มบริโอหรือเซลล์ที่ได้รับบริจาคจะสามารถทราบเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางพันธุกรรมของพวกเขาได้^๕

การบังคับใช้กฎหมาย HART

แม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะผ่านการรับรองในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่มาตราที่ใช้กับการบริจาคไข่และอสุจิ (เซลล์สืบพันธุ์) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้กับผู้ที่เกิดมาจากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาค โดยกำหนดให้พวกเขาสามารถเป็นอิสระจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้เมื่ออายุครบ ๑๘ ปี อย่างไรก็ตาม ศาลเยาวชนและครอบครัวอาจให้สิทธิบางประการแก่บุคคลที่เกิดจากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคที่มีอายุ ๑๖ หรือ ๑๗ ปี^๖ เพื่อให้ถือว่าพวกเขามีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

สิทธิของผู้รับบริจาคเซลล์สืบพันธุ์ตามกฎหมาย HART

- พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่มีทารกที่ตั้งครรภ์จากการบริจาคภายในหรือหลังจากวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จะต้องแจ้งชื่อ เพศ วันเดือนปีเกิด และสถานที่เกิดแก่ Fertility

^๕Ministry of Justice, New Zealand. “Human Assisted Reproductive Technology Act 2004” . สืบค้นเมื่อวันที่

๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก

<https://www.legislation.govt.nz/act/public/2004/0092/latest/whole.html#DLM319247>

^๖Section 65 Family Court may confer certain rights on donor offspring aged 16 or 17

(1) A donor offspring who is 16 years or older but under 18 years may apply to the Family Court for an order that, for the purposes of 1 or more of the provisions stated in subsection (2), the donor offspring is to be treated as a donor offspring who is 18 years old.

(2) The provisions are sections 50, 56, 57, 58, 59, and 63.

(3) If satisfied that it is in the best interests of the donor offspring to do so, a Family Court Judge may make an order that requires a named provider or the Registrar-General, or both, to treat, for the purposes of 1 or more of the provisions specified in subsection (2), the donor offspring as a donor offspring who is 18 years old.

(4) Rules may be made under section 16A of the Family Court Act 1980 relating to the practice and procedure of the Family Court in proceedings under this Act.

Section 65(4): amended, on 1 March 2017, by section 261 of the District Court Act 2016 (2016 No 49).

Associates ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยาก” ภายใน ๒ สัปดาห์นับจากวันเกิด โดยหน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากจะเก็บข้อมูลนี้ไว้เป็นเวลา ๕๐ ปีหลังคลอด และส่งสำเนาไปยังสำนักทะเบียนราษฎรทันทีหลังคลอด ซึ่งจะเก็บข้อมูลไว้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา

- พ่อแม่หรือผู้ปกครองอาจขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริจาคจากหน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยาก รวมถึงการขอข้อมูลระบุตัวตน^๗ ซึ่งหมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคล เช่น ชื่อ ที่อยู่ หรือ รายละเอียดการติดต่อของบุคคลนั้น และรวมถึงข้อมูลที่น่าจะทำให้บุคคลอื่นสามารถตรวจสอบชื่อ ที่อยู่ หรือรายละเอียดการติดต่อของบุคคลนั้นได้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่หน่วยงานจะจัดเตรียมให้ภายใต้กฎหมาย HART เมื่อบุตรที่เกิดจากเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์นั้นมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
- เมื่อบุตรที่เกิดจากการตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะไม่สามารถขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริจาคได้อีกต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริจาคที่อาจอนุญาตให้ติดตามข้อมูลได้ต่อไป
- หากมีบุคคลอื่นที่ตั้งครรภ์จากผู้บริจาครายเดียวกัน พ่อแม่หรือผู้ปกครองอาจขอข้อมูล (รวมถึงข้อมูลระบุตัวตน) เกี่ยวกับบุคคลเหล่านั้นได้ หากบุคคลดังกล่าวมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป และยินยอมให้มีการเปิดเผยข้อมูล

สิทธิและหน้าที่ของผู้บริจาคเซลล์สืบพันธุ์ตาม HART

พระราชบัญญัติ HART กำหนดว่าผู้บริจาคที่บริจาคไข่หรืออสุจิภายในหรือหลังวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จะต้องระบุตัวตนได้ ซึ่งวิธีนี้ช่วยให้บุคคลที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคสามารถทราบข้อมูลเกี่ยวกับต้นกำเนิดทางพันธุกรรมของตน และช่วยให้บุคคลที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ที่ได้รับบริจาคหรือพ่อแม่ ผู้ปกครองของบุตรที่เกิดจากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคสามารถติดต่อผู้บริจาคได้

เนื่องจากการศึกษาจำนวนไม่น้อยพบว่าลักษณะทางพันธุกรรมสามารถส่งผลกระทบต่อความฉลาดได้ในหลายด้าน อย่างการศึกษาขนาดใหญ่ชิ้นหนึ่งซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญจากหลายสถาบันในยุโรปและออสเตรเลียที่ศึกษาความแตกต่างกันของพันธุกรรมต่อทักษะด้านต่าง ๆ เช่น กระบวนการคิด การใช้เหตุผล และทักษะอื่นที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดผ่านการวิเคราะห์ตัวอย่าง DNA ของคนกว่า ๓,๕๐๐ คน ร่วมกับการให้เจ้าของ DNA ทำแบบทดสอบสติปัญญา ทีมวิจัยสรุปได้ว่าสัดส่วนความต่างของคะแนนรวรร้อย

^๗Section 5 Interpretation

In this Act, unless the context otherwise requires, [...] identifying information, in relation to any person, means that person’s name, address, or contact details; and includes any information that is likely to enable another person to ascertain that person’s name, address, or contact details [...]

ละ ๔๐ ถึง ๕๐ เป็นผลมาจากความแตกต่างทางพันธุกรรม กล่าวคือความฉลาดสามารถส่งต่อผ่านพันธุกรรมได้
นั่นเอง ส่งผลให้ผู้รับบริจาคเซลล์สืบพันธุ์อยากจะคัดเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับลูกที่จะเกิดมาในอนาคต ด้วยการ
เลือกเซลล์สืบพันธุ์ที่ช่วยเพิ่มความได้เปรียบทางพันธุกรรม เพื่อคัดสรรสเปิร์มจากผู้บริจาคที่มีคุณสมบัติ
เพียบพร้อมที่สุดเพื่อให้เด็กที่เกิดมาใกล้เคียงความสมบูรณ์แบบมากที่สุดหรืออย่างน้อยก็เพื่อสุขภาพที่ดีของ
เด็ก^๔

ทั้งนี้ หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากจำเป็นต้องเก็บรักษาบันทึกรายละเอียดเฉพาะเกี่ยวกับผู้
บริจาค เช่น ชื่อของผู้บริจาค ที่อยู่ คำอธิบายทางกายภาพ ประวัติการรักษาพยาบาลของครอบครัวที่สำคัญ
และรายละเอียดครอบครัว^๕ หากทารกเกิดจากเซลล์สืบพันธุ์ที่ได้รับบริจาค สำเนาข้อมูลจะถูกส่งโดยหน่วยงาน
ช่วยเหลือผู้มีบุตรยาก ไปยังนายทะเบียนที่เก็บข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งจะเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวไว้โดยไม่มี
กำหนด เนื่องจากข้อมูลบางส่วน (เช่น ที่อยู่ ประวัติทางการแพทย์) อาจเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป จึงขอให้
ผู้บริจาคให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันแก่หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยาก

ผู้บริจาคบางรายที่ทำการบริจาคหลายครั้ง โดยมีทั้งก่อนและหลังวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ.
๒๕๕๘ ในกรณีเช่นนี้ บุคคลที่ตั้งครรภ์จากการบริจาคก่อนวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จะไม่อยู่ภายใต้
HART อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ตั้งครรภ์เนื่องจากการบริจาคที่เกิดขึ้นหลังวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ สามารถขอ

^๔ ภูษิต เรื่องอุตมกิจ. “ความฉลาดที่ซ่อนในพันธุกรรมสู่ธุรกิจซื้อขายสเปิร์ม ทางเลือกของคนยุคใหม่” . สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๖
มิถุนายน ๒๕๖๗, จาก <https://www.beartai.com/life/health/1229003>

^๕ Section 47 Providers must obtain and accept information about donors

(1) When a donor donates a donated embryo or a donated cell to or through a provider, the provider
must ensure that the provider has obtained the following information about the donor or, as the case
requires, about each donor:

- (a) the donor’s name;
- (b) the donor’s gender;
- (c) the donor’s address;
- (d) the date, place, and country of the donor’s birth;
- (e) the donor’s height;
- (f) the colour of the donor’s eyes and hair;
- (g) the donor’s ethnicity and any relevant cultural affiliation;
- (h) in the case of a Maori donor, the donor’s whanau, hapu, and iwi, to the extent that the donor is aware
of those affiliations;
- (i) any aspects, considered significant by the provider, of the medical history of—
 - (i) the donor; and
 - (ii) the donor’s parents and grandparents; and
 - (iii) the donor’s children (if any); and
 - (iv) the donor’s siblings (if any);
- (j) the donor’s reasons for donating.

ข้อมูลระบุตัวตนเกี่ยวกับผู้บริจาคของตนได้ นอกจากนี้ หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับผู้บริจาคที่เก็บไว้ให้แก่ผู้บริจาคหรือบุคคลในครอบครัวของผู้บริจาคตันั้นทราบ

นอกจากนี้ กฎหมาย HART ได้กำหนดให้หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากต้องแจ้งข้อมูลแก่ผู้บริจาค เมื่อมีเด็กที่เกิดจากการบริจาคของพวกเขาเมื่อมีคำร้องขอของพ่อแม่หรือผู้ปกครองให้ทำการแจ้ง และให้แจ้งเพศของเด็กด้วย โดยหน่วยงานสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้บริจาคเกี่ยวกับบุคคลที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาค เมื่อบุคคลนั้นมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปเท่านั้น แต่ทั้งนี้ หากบุคคลนั้นอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี พ่อแม่หรือผู้ปกครองของผู้ที่ตั้งครรภ์จากเซลล์ที่ได้รับบริจาคอาจให้ความยินยอมในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับผู้บริจาคได้

อย่างไรก็ตาม หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากอาจดำเนินการเชิงรุกมากขึ้นเพื่อตรวจสอบว่าผู้ที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ที่ได้รับการบริจาคต้องการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้บริจาคหรือไม่ และหากผู้บริจาคมีการสอบถามเข้ามา อาจต้องดำเนินการแตกต่างกันเป็นรายกรณีไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ

สิทธิของผู้ที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคตาม HART

ผู้ปกครองที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ที่ได้รับการบริจาคภายในหรือหลังวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี อาจขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริจาคจากหน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากหรือสำนักงานทะเบียนราษฎร แต่ในกรณีพิเศษ ข้อมูลอาจถูกเปิดเผยแก่ผู้ตั้งครรภ์ที่มีอายุ ๑๖ ปี หรือ ๑๗ ปี เมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวมีคำสั่ง เนื่องจากมีการตัดสินว่าการดำเนินการนี้จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก พ่อแม่หรือผู้ปกครองของผู้ที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ผู้บริจาคซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ทั้งนี้ พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่มีสิทธิ์ขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริจาคอีกต่อไป เมื่อบุคคลที่เกิดจากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคมีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป

หน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับบุคคลที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาคแก่ผู้บริจาคโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร

ส่วนผู้ที่ตั้งครรภ์จากผู้บริจาคเซลล์สืบพันธุ์อาจยินยอมให้มีการเปิดเผยข้อมูลระบุตัวตนแก่บุคคลอื่นที่ตั้งครรภ์จากผู้บริจาครายเดียวกันได้ หากบุคคลนี้มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป หรือการยินยอมโดยผู้ปกครองหากบุคคลดังกล่าวอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

สำหรับบางครอบครัว บุตรคนโตในครอบครัวอาจเกิดจากตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ที่บริจาคก่อนวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ในขณะที่บุตรคนเล็กอาจตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ที่บริจาคหลังวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้นหมายความว่า ข้อมูลระบุตัวตนของผู้บริจาคจะพร้อมเปิดเผยสำหรับบุตรคนเล็กโดยหน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากและสำนักงานทะเบียนราษฎร ภายใต้ HART แต่รายละเอียดของผู้บริจาคสำหรับบุตรคนโตจะได้รับการเปิดเผยโดยหน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากและสำนักงานทะเบียนราษฎรก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้บริจาค อย่างไรก็ตาม พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กที่เกิดจากเซลล์สืบพันธุ์สามารถขอข้อมูลนี้ได้กรณีที่เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเท่านั้น

ผู้ที่ตั้งครรภ์จากเซลล์สืบพันธุ์ของผู้บริจาครายเดียวกันตาม HART

HART กำหนดให้มีการติดต่อระหว่างบุคคลที่ตั้งครรภ์จากผู้บริจาครายเดียวกัน โดยได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร โดยบุคคลเหล่านี้ (หรือพ่อแม่หรือผู้ปกครองของบุคคลเหล่านี้ ในกรณีที่บุคคลเหล่านี้อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) อาจขอให้มีการยืนยันการมีอยู่ของบุคคลอื่นที่ได้รับการบริจาคเซลล์สืบพันธุ์จากผู้บริจาครายเดียวกัน โดยหน่วยงานช่วยเหลือผู้มีบุตรยากและสำนักงานทะเบียนราษฎรจำเป็นต้องให้ข้อมูลแก่บุคคลเหล่านี้ ภายใต้ HART

บุคคลที่ตั้งครรภ์จากผู้บริจาคเซลล์สืบพันธุ์ (หรือพ่อแม่หรือผู้ปกครองของบุคคลเหล่านี้ ในกรณีที่บุคคลเหล่านี้อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) อาจยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรให้ระบุข้อมูลที่จะเผยแพร่ให้กับบุคคลอื่นที่ตั้งครรภ์จากผู้บริจาครายเดียวกัน และสามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรได้^{๑๐}

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

พระราชบัญญัติว่าด้วยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ของประเทศนิวซีแลนด์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้นิวซีแลนด์บรรลุวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์เพื่อแก้ปัญหาอัตราการเกิดต่ำ อันเนื่องมาจากหลายสาเหตุ อาทิ ภาวะมีบุตรยาก คู่สมรสที่ต้องการมีบุตรแต่อายุเกิน รวมถึงผู้ที่ไม่มีคู่สมรสแต่ต้องการมีบุตร ซึ่งมาตรการทางกฎหมายดังกล่าวจะช่วยคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยในการให้กำเนิดบุตรโดยอาศัยเทคโนโลยี และป้องกันการใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ในเชิงพาณิชย์หรือแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ โดยการบังคับใช้กฎหมายนี้ได้รับการดูแลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้เพื่อแก้ไขปัญหาอัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลง การบริการเพื่อการรักษาภาวะมีบุตรยากและบริการสำหรับการคลอดบุตรที่ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายและเท่าเทียมกันเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นข้อจำกัดเชิงโครงสร้างที่ขัดขวางมิให้ผู้คนเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นในการมีบุตร^{๑๑}

^{๑๐}Fertility Associates. “Information on the HART Act (2004)” . สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก <https://www.fertilityassociates.co.nz/the-hart-act>

^{๑๑}Rhonda Shaw, Edmond Fehoko. “Barriers to accessing assisted reproduction for diverse and minority groups in Aotearoa New Zealand: Findings from a qualitative study” . สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗, จาก <https://anzswjournal.nz/anzsw/article/view/1033>